

Codrule, Măria-ta

Mihai Eminescu

Codrule, Măria-Ta,
Lasă-mă sub poala ta,
Că nimica n-oi strica
Fără num-o rămurea,
Să-mi atârn armele-n ea.
Să le-atârn la capul meu,
Unde mi-oi aşterne eu,
Sub cel tei bătut de vânt
Cu floarea până în pământ,
Să mă culc cu faţa-n sus
Şi să dorm, dormire-aş dus;
Dar s-aud şi-n visul meu,
Dragă codri, glasul tău,
Din cea rarişte de fag,
Doina răsunând cu drag,
Cum jelind se trăgână,
Frunza de mi-o leagănă,
Iară vântul molcomit
De-a vedea c-am adormit,
El prin tei va răscoli
Şi cu flori m-a acoperi.